

[Industriministeren]

on af aktie- og anpartsselskabslovene som følge af EFs andet og tredje selskabsdirektiv samtidig at få løst disse problemer.

Om resultatet af ministeriets overvejelser bor medføre et forbud mod enhver form for aktionærlån, er det endnu for tidligt at udtale sig om. Man kan stadig ikke se bort fra, at aktionærlån kan tjene fuldt ud legitime og fornuftige forhold, f.eks. i tilfælde af generationsskifte.

Alternativet til et totalt forbud kunne være en kraftig skærpelse af vilkårene for ydelse af aktionærlån, herunder mere effektive kontrol- og sanktionsmuligheder over for ulovlige lån. Et første skridt på denne vej er indeholdt i § 46 i forslaget til regnskabslov for aktie- og anpartsselskaber, idet det i denne bestemmelse foreskrives, at der i en note til regnskabet skal oplyses om ydede aktionærlån. Nogle krav herom vil ud over at tjene som oplysning om selve lånet også medvirke til at vanskeliggøre de i praksis forekommende misbrug i form af midlertidig berigtigelse af ulovlige lån netop omkring balancetidspunktet.

Jeg har, som det er fremgået af dette indlæg, sympati for lovforslaget, men jeg vil fortrække at fuldføre de igangværende undersøgelser af spørgsmålet. Resultatet heraf vil så indgå i de lovforslag vedrørende aktie- og anpartsselskabslovene, som jeg har til hensigt at fremsætte for folketinget i førstkommande samling.

Kelm-Hansen (S):

Som det blev nævnt af ministeren, var det i forbindelse med den store revision af aktie- og anpartsselskabsloven i 1973, at der blev åbnet mulighed for at optage aktionærlån. Det var en nyskabelse, der ikke optog megen tid under tingets forhandlinger dengang. Det var kun en enkelt af ordførerne, som omtalte lånene med et par ord.

I mellemtiden har det imidlertid vist sig, at ordningen, som havde en ganske rimelig grundelse, tilsyneladende er blevet meget misbrugt. Dette er et forhold, som bl.a. socialdemokratiets interne udvalg om samfundsøkonomi har beskæftiget sig med, ligesom vi netop har hørt nu her under ministerens tale, at industriministeriet er i fuld gang med den nødvendige kortlægning og analyse af problemet i forbindelse med forberedelse af re-

visionen af aktie- og anpartsselskabslovene – den revision, som skal gennemføres i næste samling.

Det er derfor klart, at den socialdemokratiske folketingsgruppe ikke kan støtte SFs forslag i den foreliggende form, selv om man er enig i udgangspunktet, men vi er indstillet på at løse det erkendte problem, når der fra ministeriets side foreligger det nødvendige baggrundsmateriale.

Det er naturligvis trist, at en række erhvervsfolk har misbrugt og dermed odelagt, hvad der kunne være en fornuftig ordning. Til gengæld er det for mig en klar understregning af, at det er nødvendigt med en stærk medarbejderrepræsentation i selskabsbestyrelserne.

Ellemann-Jensen (V):

SFs forslag er meget vidtgående, og dets begrundelse forekommer ikke dokumenteret. Derfor kan venstre ikke medvirke til det, men vi vil med interesse imodese resultatet af ministerens indsamling af oplysninger på området.

Kjelgaard (KF):

SF anfører i bemærkningerne til lovforslaget, at de gældende regler for ydelse af lån o.lign. til aktionærer giver anledning til misbrug og åbner mulighed for at maskere lønudbetaling som lån, så beskatning undgås. Det er faktisk noget af en grov påstand, som SF ikke fører noget bevis for i det samme forslag. Mig bekendt skal alle former for lån betales tilbage, og jeg har svært ved at forestille mig, hvorledes dette skulle kunne lade sig gøre med ubeskattede kroner.

Den form for lån, der her er tale om, er vel nok den mest registrerede, den mest kontrollerede låneform, der findes. Der er meget snævre rammer, bestyrelsen skal godkende både lånet og sikkerheden for det, det skal registreres i bestyrelsesprotokollen, lånet skal fremgå af selskabets regnskab, som i langt de fleste tilfælde er offentligt tilgængeligt, osv. Endelig må aktiekapital og den lovpligtige reservefond, som ministeren var inde på, ikke anvendes til formålet, hverken til udlån til aktionærer eller andre. Det er derfor efter min mening en fuldstændig meningsløs general mistænkeliggørelse, SF her fører frem.